UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporvm, Canonicorvm, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

153. Tempore Orationis tentationibus non cedere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-51447

Visual Library

rrit, coram teſtamenti arca Dominum conſulit, exem-[illegible] procul dubio rectoribus præbens, vt cum foris am-[illegible]gunt quid diſponant, ſemper quaſi ad tabernaculum [illegible]deant. Certe cum negotia quæ Clerici tractant [E]ccleſiæ ſint, id eſt, Dei, quid iuſtius & conue-[n]ientius eſt, quam vt ex eiſdem Dei mente & ſen-[t]entia gerantur? Quis enim ferat procuratorem [e]um qui alio modo ſuas res agat quam ipſe velit [&] omnia inuertat quæ ei mandarit?

Clericum decet communicare negocia ſua cum Deo & actioni adiungere orationem.

Signvm CLIII.

Tempore orationis tentationibus non cedere.

1. Svlpitius Bituricenſis Epiſc. dum nocturnis precibus incumberet, horrendos circa ſe [st]repitus voceſque terribiles audiuit, neque ta-[m]en aut loco ceſſit, aut orare deſiit, donec ſeda-[tu]s eſt tumultus.

Sur. tom. 1. Torrere eũ conabantur dæmones.

2. Cum *Maximus* Monachus, poſtea Rhegiẽ-[si]s Epiſc. noctu ad littus proceſſiſſet orare (mo-[n]aſterium enim non procul à mari erat) vidit na-[u]em appuliſſe à qua diſcedentes nautæ ipſum re-[u]erenter adierunt atque laudibus attollere cæ-[p]erunt quod fama eius vſque ad Cyriæ fines per-[u]eniſſet, quodque eum multi videre deſidera-[r]ent, quod denique, ſi illo proficiſci vellet, ſaluti [p]lurimis foret, & ſi modo ſecum ire diſponeret [s]e pro lucro habituros, ſi talem virum vehere ſibi [c]ontigiſſet. Maximus antiqui hoſtis captio-[ſa]s tendiculas circumſpecto ſagacique ani-mo percipiens, poſitis in littore genibus ora-

Greg. Tur. de glor. cõf. c. 83.

orauit, & ſtatim erubeſcentes & auerſi dire
Euge, Euge.

Sur. to. 1.

3. *Launomaro* Abbati Carnotenſi noctu
ti lucernam ter à Dæmone extinctam fu
runt, & ter ab Angelo rurſum accenſam.

Pro 28. Iuſtus isuaſi Leo Conſi- ciens.

4. *Leonardo* Corbiacenſi Monacho ora
pens à pedibus in ſinum vſque ſurſum ver
ptauit, quem ille vſque adeo expauit vt im
lis permaneret, donec precum finem feci
actis precibus ad peſtiferam beſtiam dicebat
facere d fferas quicquid faciēdi facultatis a
ſus me à Domino accepiſti, at illa eum n
læſit.

5. Cum S. Franciſcus die quodam pro
oraret audiuit clamantem dæmonem Fra
pœnitentibus ignoſcit Deus non ſe tamp
ci fatigatione conficientibus. Agnouit v
verbis dolos & in oratione perſeuerans a
rendos pro Chriſto labores magis exarſit.
nocte quodam precationi operam daret,
tectum domus immaniter ſtrepere atque
biliter mugire cœperunt dæmones, at ille
pidus exſurgere: En adſum inquit nequiſſi
ritus, venite exercete in me quicquid vob
miſſum eſt. Quod ſi corpus hoc verberib
ceritis quid aliud quam vindicabitis me a
uerſario meo? his dictis confuſi diſceſſer
ad preces Deo perſoluendas rediit. Iterum
Sathan intimo medullarum titillatu cogi
ei libidinis excitauit, at ille intermiſta prec
exſurgens violentum corporis motum d
poris flagellatione repreſſit, venarumque

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſcentium pruritum ſemet in gelida niue nudum proſternens extinxit.

Recte ergo Agathon Abbas interrogatus cui ctioni ſpirituali plus laboris ineſſet, reſpondit, ecationi. Si autem omnes Chriſti Apoſtolique ocè monentur, vt ſine intermiſſione orationi acent, quanto magis clerici quibus orandi munus quaſi ex officio incumbit. V. Hierony. Ep. 22. & Chryſoſt. ho. 14. in Ep. 1. ad Thl.

Signvm CLIV.

Preces concionibus ſuis præmittere, ad exemplum Apoſtolorum Act. 6.

S. Auguſtinus: munus ſuum ait, *vt præſtet concionator, magis pietatę orationum opus eſt, quam oratoris facultate, vt orando pro ſe & pro illis, quos eſt alocuturus ſit orator antequam doctor.* *Li. 4. de doctrina Chr. c. 15.*

S. Bern. in verba amica, columba, formoſa: Habes, inquit, *tria hæc prædicationem, orationem, contemplationem in tribus deſignata vocabulis.* Etenim *merito amica dicitur quæ ſponſi lucra ſtudioſe ac fideliter prædicando, conſulendo, miniſtrando conquirit: merito columba quæ nihilominus pro ſuis delictis in oratione gemens & ſupplicans diuinam ſibi non ceſſat conciliare miſericordiam: mente quoque formoſa quæ cœleſti deſiderio fulgens ſupernæ contemplationis decore ſe induit, qui huiuſmodi eſt, placens Deo cautus ſibi, vtilis ſuis erit.* *Ser. 17. in Cant.* *Oratio erit perpetua concionum comes.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN